

smluvní pohotovost zaměstnancova k výkonu smluvených prací. Tak je ovšem nejen při smluveném poměru pracovním (služebním), nýbrž i při smluveném poměru učňovském, pro který zákon nestanoví úchytky. Důsledně pak jest vykládati i dikci odst. 3 § 7 co do zániku, doslovně stejnou s dikcí odst. 1 stran vzniku pojištění, tak, že přerušení faktického výkonu prací nebo služeb samo o sobě ještě neznamená zánik pojištění, pokud trvá ještě smluvní pohotovost zaměstnancova k výkonu smluvených prací.

Aplikuje tuto zásadu na daný případ, dospěl nss k závěru, že okolnost, že učňové v době mimosezonní efektivně žádných prací nekonali, sama o sobě ještě by neznamenala zánik pojistné povinnosti, nýbrž, že by tak bylo jedině tehdy, kdyby po zmíněnou dobu netrvala také smluvní pohotovost učňů k výkonu smluvených prací. Také nelze právem tvrditi, že by již nekonáním prací se zrušoval učňovský poměr učňů pro dobu mimosezonní, nýbrž rozhodným pro to bude jedině znění učňovské smlouvy.

Stížnost dovozuje však dále, že mimo sezonu nejsou učňové pod dozorem st-lovým, nekonají žádných prací pro něho a mohou vykonávat práce pro kohokoliv, jsouce toliko povinni hlásiti se počátkem sezony u st-le. Tím uplatňuje stížnost zřejmě, že v době, o kterou jde, neexistuje smluvní pohotovost učňů k výkonu smluvených prací. Okolnosti této, pro posouzení sporného případu relevantní, žal. úřad vůbec nevyšetřil, ačkoliv st-l již v odvolání tvrdil, že v době mimo sezonu nemůže s učni disponovati a že podle učňovské smlouvy jsou tito jen po dobu sezony u něho zaměstnáni. Zůstala tudíž skutková podstata v tomto důležitém směru neúplnou.

Č. 11.026.

Živnostenské právo. — Řízení správní (Slovensko): I. Schváliti zřízení svazu živn. společenstev pro Slov. a Podk. Rus přísluší v jediné stolici min. obch. — II. Žádost za zřízení svazu takového může min. obch. zamítnouti z důvodu, že na zřízení svazu se neusnesly valné hromady v š e c h společenstev.

(Nález ze dne 30. ledna 1934 č. 1528.)

Věc: Gremium knihtlačiarov a příbuzných odvetví v Bratislavě a spol. proti ministerstvu obchodu o zřízení jednoty živn. společenstev a gremií v Bratislavě.

Výrok: Stížnost, pokud je podána Smiešaným živn. spoločenstvom pre mesto Bratislavu a Obchodným gremiem v Bratislavě, odmítá se pro nepřípustnost, pokud jest podána ostatními společenstvy, zamítá se pro bezdůvodnost.

Důvody: Nař. výměrem vydalo min. obch. toto rozhodnutí:

»Přípravný výbor jednoty živn. společenstev a gremií pro Slov. a Podk. Rus v Bratislavě a Ústředné pracovné sdruženie živn. organizací požádaly min. obch. o schválení stanov Jednoty živn. společenstev a

gremií pro Slov. a Podk. Rus. K žádosti jest připojeno 6 stejnopisů stanov. V žádosti se tvrdí, že jest připojen protokol o usnesení společenstev. Připojen jest však pouze protokol sepsaný na přípravném valném shromáždění živn. společenstev a gremií pro Slov. a Podk. Rus, svolaném na den 15. února 1931 Ústředním pracovním sdružením za účelem založení Zemskej jednoty společenstiev a gremií na Slov. a Podk. Rusi. V protokole se praví, že podle přiložené presenční listiny, (která však není ve spisech) byli přítomni zástupcové těchto živn. společenstev a gremií ze Slov. a Podk. Rusi: 1. Malacky, 2. Šahy, 3. Poprad, 4. Pezinok, 5. Vrāble, 6. Rožňava, 7. Galanta, 8. Žilina, 9. Holíč-Skalica, 10. Kežmarok, 11. Šamorín, 12. Dunajská Streda a z Bratislavy, 13. Smiešané spoločenstvo pro mesto Bratislavu, 14. Spoločenstvo krajčirov, 15. Spoločenstvo mäsiarov a udenárov, 16. Gremium elektrotechnikov a instalatérov plynu a vodovodov, 17. Gremium knihtlačiarov, 18. Okresné živn. spoločenstvo, 19. Spoločenstvo pekarov, 20. Gremium obchodníkov. Kromě toho byly zastoupeny: Ústředné pracovní sdružení živn. organizací a obchodnicko-živnostenská jednota čl. pre Slov. a Podk. Rus v Bratislavě, které nejsou však organisacemi podle živn. zák.»

»Min. obchodu neschvaluje podle § 224 živn. zák. přiloženou osnovu stanov projektované Jednoty z toho důvodu, že nebyl splněn nutný k tomu předpoklad, totiž utvoření Jednoty. Pouhým usnesením zástupců společenstev nemůže býti utvořena Jednota jejich, nýbrž podle § 218 odst. 4 zák. z 10. října 1924 č. 259 Sb. (živn. zákon) třeba usnesení valné hromady společenstev. Nehledíc k tomu formálnímu nedostatku podání, mohou podle § 218 odst. 1 společenstva semknouti se ve svazy teritoriální, tedy ve svazy na určitých teritoriích čili územích. To může býti tedy pouze území země slovenské a podkarpatoruské nebo území jednotlivých obchodních komor. Pro území Slov. a Podk. Rusi jest však již zřízen Krajský svaz živn. společenstev a gremií v Turč. Sv. Martině. Nemůže tedy podle § 218 odst. 1 živn. zák. zřízen býti pro stejnou oblast ještě jiný svaz.«

Rozhodnutí toto bylo intimováno jednak Ústřednímu pracovnímu sdružení živn. organizací v Bratislavě, jednak Přípravnému výboru Jednoty živn. společenstev pro Slov. a Podk. Rus v Bratislavě.

O stížnosti uvážil nss toto:

Usnesením (Boh. A CCCV/27) vyslovil nss právní názor, že podle § 187 odst. 2 živn. zák. pro Slov. a Podk. Rus č. 259/1924 Sb. jest se stížností, kterou podává představenstvo živn. společenstva na nss, předložiti výpis z protokolu o usnesení, kterým se povolaný k tomu orgán společenstevní usnesl na podání stížnosti. Není-li tato náležitost splněna, odmítne nss stížnost a limine.

Na tomto právním názoru trvá nss i v daném případě, kde není splněna tato náležitost u Smiešaného živn. spoločenstva pre mesto Bratislavu a u Obchodního gremia v Bratislavě. Bylo proto jejich stížnosti odmítnouti pro nepřípustnost podle § 2 zák. o ss.

Pokud se týče stížnosti ostatních společenstev, bylo se nss-u nejprve zabývatí námitkou, že byla stěžující si společenstva zkrácena v postupu instančním tím, že rozhodovalo min. obchodu, ačkoliv podle § 224 živn.

zák. jest ke schvátování stanov svazu příslušným zem. úřad jako živn. úřad II. stolice, proti jehož rozhodnutí je přípustné odvolání.

Nss neshledal však tuto námitku důvodnou.

Jest pravda, že podle § 224 živn. zák. stanovy svazů a zřízených snad jejich vedlejších ústavů i usnesené změny stanov jsou podrobeny schválení živn. úřadu II. stolice, kterým v době, kdy živn. zákon vstoupil v platnost, byl župní a nyní jest zem. úřad. Avšak podle čl. 9 zák. č. 125/1927 Sb. o organisaci politické správy, pokud není jinak ustanoveno, provádí úřední jednání, které přesahuje obvod jednoho zem. úřadu, příslušné ministerstvo. V daném případě jde o zřízení svazu živn. společenstev a gremií pro Slov. a Podk. Rus, tedy pro dvě země, resp. o schválení stanov tohoto svazu, jde tedy o úřední jednání, které přesahuje obvod jednoho zem. úřadu. Pro ten případ neobsahuje živn. zákon žádného zvláštního ustanovení a platí tedy norma čl. 9 organ. zák. Bylo tedy min. obch. k rozhodnutí o schválení stanov příslušným.

Zjistiv takto příslušnost žal. úřadu mohl nss přistoupiti ke zkoumání stížnosti co do věci samé.

Žal. úřad odepřel schváliti předložené stanovy ze dvou důvodů, jednak proto, že zamýšlený svaz (Jednota) nebyl ještě utvořen, neboť se na utvoření neusnesly valné hromady společenstev majících svaz tvořiti, jednak že na území Slov. a Podk. Rusi jest již jeden svaz a nelze pro touž oblast zřizovati ještě jiný svaz.

Proti prvému důvodu namítá stížnost, že v době, kdy se podle zápisnice konala valná hromada jednoty živn. společenstev, t. j. 15. února 1931, měla následující společenstva již usnesení svých valných hromad, že k chystané Jednotě společenstevní přistupují a to: 1. Gremium knihtlačiarov a príbuzných odvetví v Bratislave, 2. Spoločenstvo bratislavských pekarov, 3. Spoločenstvo mäsiarov a udenárov v Bratislave, 4. Živn. spoločenstvo bratislavských krajčírov, 5. Okresné živn. spoločenstvo vo Vrábloch a 6. Okresné živn. spoločenstvo v Poprade.

Ostatní společenstva — pokračuje stížnost — přistoupila prostým prohlášením s tím, že jakmile budou konati valné hromady, se formálně též na přistoupení usnesou. Bylo-li — praví dále stížnost — nedoložení výtahy ze zápisnic o valných hromadách společenstev k žádosti považováno za vadu řízení, mělo min. z úřední moci vadu tuto dáti odstraniti a vrátiti žádost k doplnění, což se však nestalo a společenstva si stěžující v tom spatřují vadu řízení.

Stížnost tedy nepopírá, že společenstevní svaz lze utvořiti jen usnesením valných hromad společenstev, majících svaz utvořiti, nepopírá také, že stanovy svazu lze schváliti až po jeho utvoření, nepopírá konečně, že tu v době konání přípravného valného shromáždění, t. j. 15. února 1931, nebyla usnesení valných hromad všech společenstev majících svaz utvořiti, namítá jen, že tu bylo usnesení části společenstev majících svaz utvořiti a že usnesení ostatních společenstev si měl žal. úřad vyžádati. Nss nedal ani této námitce za pravdu.

Stížnost neuvádí žádného ustanovení zákonitého, o které tuto námitku opírá. Stížnost by mohla snad jediné míti na mysli ustanovení § 19 vl. nař. č. 8/1928 Sb. (správní řád), podle kterého úřad není

oprávněně odmítnouti písemné podání jen pro formální vady, nýbrž má zaříditi z úřední moci jejich odstranění. Avšak ustanovení toho nelze použiti pro daný případ, neboť tu nejde o formální vadu podání, třebaž žal. úřad sám tu viděl formální vadu podání, nýbrž jde o nedostatek zákonné náležitosti. Žal. úřad neodepřel schváliti předložené stanovy proto, že k žádosti nebyly připojeny výtahy z protokolů o usnesení valných hromad společenstevních, že k zamýšlenému společenstevnímu svazu přistupují, nýbrž proto, že tu takových usnesení valných hromad nebylo. Takové usnesení jest však zákonitou náležitostí utvoření svazu (§ 218 odst. 4 cit. zák.). Neměl tedy žal. úřad žádné povinnosti vrátiti žádost k doplnění, jak stížnost za to má, a netrpí proto řízení namítanou vadou. Bylo proto námitku čelící proti prvému zamítavému důvodu nař. rozhodnutí zamítnouti pro bezdůvodnost.

Pokud se tkne druhého důvodu nař. rozhodnutí, že totiž nelze pro území Slov. a Podk. Rusi zřizovati ještě jeden společenstevní svaz, namítá stížnost nezákonnost tohoto právního názoru, dovozujíc, že zákon nebrání utvoření více společenstevních svazů na témže území. Než nss neshledal příčiny se touto námitkou zabývati, poněvadž i kdyby jí dal za pravdu, nemohl by nař. rozhodnutí zrušiti, poněvadž zůstává opřeno o důvod první, stížností neotřesený.

Č. 11.027.

Živnostenské právo. — Řízení správní: Důvodem obnovy pravoplatně ukončeného řízení o uznání živnosti hostinské jako radikované není okolnost, že úřad v řízení pravoplatně ukončeném vycházel z nesprávného názoru, že i v Čechách platila ustanovení dvor. dekretů z r. 1781, 1784 a 1824 o t. zv. normální době od roku 1743 do r. 1775.

(Nález ze dne 30. ledna 1934 č. 1785.)

Prejudikatura: srov. Boh. A 1098/22.

Věc: Marie V. v H. proti ministerstvu obchodu o obnově řízení.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: Rozhodnutím z 23. dubna 1914 nevyhovělo min. obch. odvolání manželů Josefa a Marie V. v H. z výnosu místodržitelství v Praze z 21. června 1912, kterým bylo vysloveno, že s domem čp.... v H. není spojena živnost hostinská a výčepnická jako radikovaná.

Podáním ze 6. srpna 1930 žádala st-lka za obnovu řízení řečeným rozhodnutím min. obch. pravoplatně ukončeného a poukázala k odůvodnění své žádosti k tomu, že cit. rozhodnutí spočívá na právních normách, jež v Čechách nikdy neplatily, totiž na ustanovení dvor. dekretů z 22. dubna 1775, z 20. února 1795 a z 31. března 1808 a že domněnka, jako by hospoda byla do roku 1759 provozována nikoli jako živnost, nýbrž jako vrchnostenské právo, nemá opory v provedeném řízení.